

Lopotník

Nezávislý občasník o dění v naší obci
Číslo 2 – 15. srpna 2001

Víte, že...

Viklice

Mnozí z nás si ještě velmi dobře pamatují na dnes už zaniklý Vyklický dvůr. Protože při tomto panském dvoře svého času vykonávali naši předkové robotu, není od věci připomenout si osudy tohoto místa. Původně zde stávala ves, která se jmenovala **VYKLEKY**.

Dne 12. července 1470 mezi Tovačovem a Kralicemi v rámci česko-uherských válek byla svedena bitva, ve které Češi pod velením Václava Vlčka z Čenova byli poraženi. Tehdy zřejmě z velké části zanikla ves Vykleky.

Dne 20. června 1503 dala paní Johanka z Kraljku panu Vilémovi z Pernštejna postupný list, kde je uvedena mimo jiné i ves Vykleky. (viz.: Český archiv XVII. 35 – 36).

Ještě ve smlouvě uzavřené panem Janem z Pernštejna a velebnou pannou Dorothú abatyší kláštera sv. Jakuba v Olomouci s Lobdicemi, týkající se postoupení „pastvíska“ lidem klopotovským, hovoří se, že „lidé vyklíčtí“ dobrovolně toto přijali.

Ale už v roce 1526 ve Smlouvě Jana z Pernštejna s Lobdicemi, týkající se výměny rolí, hovoří se o dvoru Vyklickém. Pravidelně v této době existoval již dvůr, ale není vyloučeno, že v této době ještě existovala ves Vykleky. Je více než pravděpodobné, že k zániku vsi Vykleky došlo v letech 1530 až 1600.

V roce 1600 za vlády Štěpána Illezházyho na Tovačově byl zhotoven panský urbář, v němž je uvedeno, kolik stálého platu dává každá ves poddanská, jaké jsou její roboty a povinnosti. V tomto urbáři se již hovoří o dvoru Vyklickém, při němž robotovali: Klenovice, Celčice, Hrdibořce, Klopotovice, Chanávy, Majetín, Rakodavy a Věrovany. V tomto urbáři již o vsi Vyklekách (Vyklících) už není ani zmínka.

Jan Nepomuk.... hrabě z Kuenburku, který vládl na Tovačově v letech 1832 až 1848, skoro všechny panské hospodářské budovy buď znovu postavil anebo důkladně opravil. V roce 1887 hrabě František z Kuenburku prodal panský průmyslníku Davidu Guttmannovi a ten byl majitelem Vyklického dvora až do parcelace ve dvacátých letech minulého století.

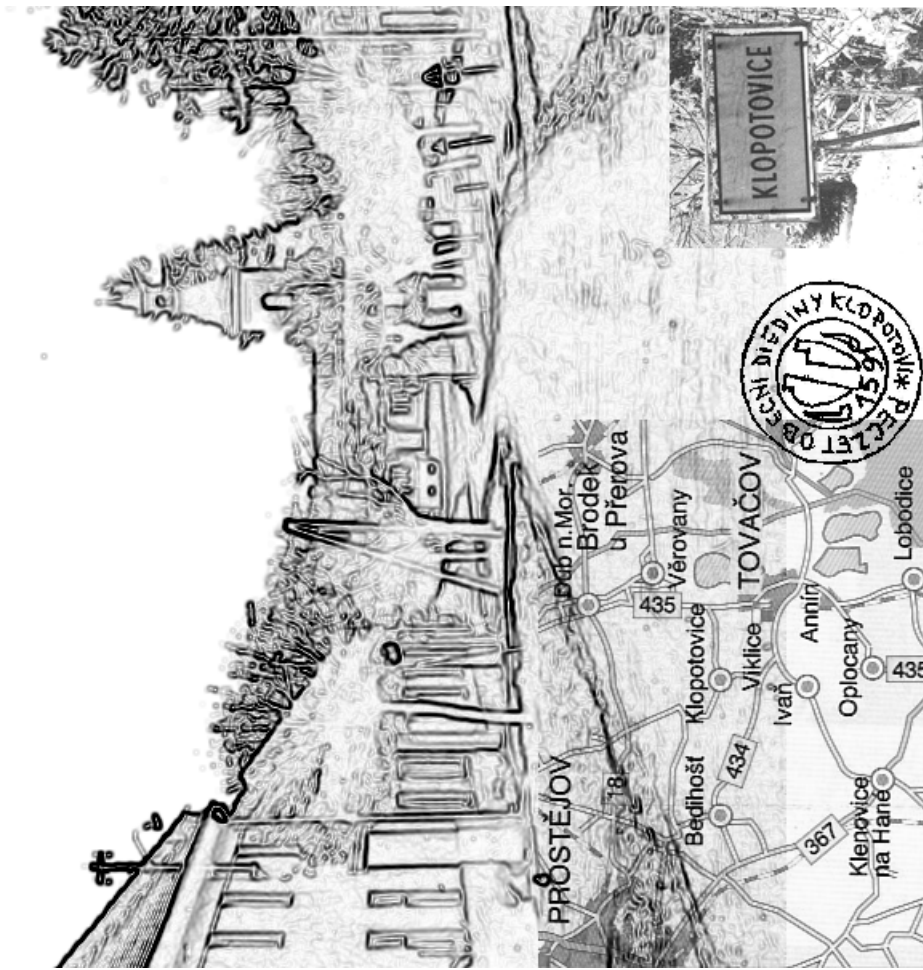
V roce 1945 válečnými událostmi utrpěla i hospodářská část Vyklického dvora. V poválečných letech byla tato část opravena a využívána zemědělským družstvem v Tovačově a to až do konce osmdesátých let. Po roce 1990 toto zemědělské družstvo přestalo objekty využívat.

A tak asi po 400 letech skončily neslavně objekty bývalého panského dvora, který nahradil zaniklou ves Vykleky.

(poznámka: postupně bychom chtěli uveřejňovat fakta o některých místech nacházejících se v okolí naší obce, např.: Bezedný důl, Pomníky z roku 1866 atd.)

Vydává Obecní úřad v Klopotovicích dne 15. 8. 2001; redakční tým: Zdeněk Kloubek a Petr Indrák; čerpáno z Archivu tovačovského panství a materiálů Obecního úřadu v Klopotovicích.

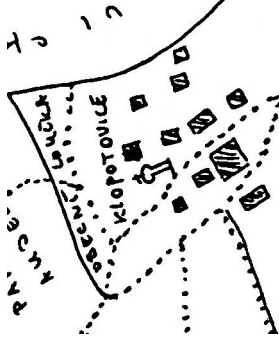

Hřbitov prošel v posledních letech náročnou rekonstrukcí, nejprve bylo obnoveno oplocení a poté provedena krásná dlažba všech chodníků, takže dnes náš hřbitov patří beze sporu k těm nejkrásnějším v širém okolí. Nevím, jak vy, ale já jsem sjezdil hezký kousek světa a dovolím si tvrdit, že krásnější hřbitov jsem v životě neviděl. Obecnímu zastupitelstvu a Obecnímu úřadu patří za to naše díky.

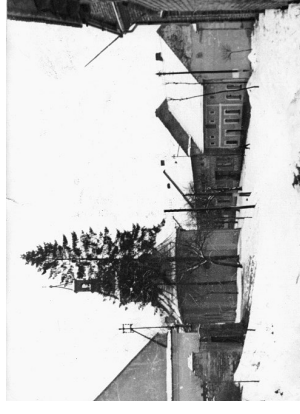
Ještě se vrátíme ke kapli. Neměli bychom opomenout zásluhy některých našich občanů. Velice dlouhou řadu let v kapli hrála na varhany paní Božena Mráčková, kostelníkem byl pan Jindřich Krátký. V dnešní době část svého volného času kapli věnují manželé Bohumil a Blažena Kočířovi, paní Helena Mězlová a také Maruška Vysloužilová.

V naší kapli v současné době se konají pravidelně jednou za týden mše svaté. Konají se zde také pohřby, zádušní mše a v neděli v hodý také mše.

V současné době Obecní úřad má v plánu provedení celkové opravy této památky, což ovšem záleží na zajištění potřebných financí.

Náčrtek jak vypadaly Klopotovice okolo roku 1700, kde tehdy stávala již zmíněná zvonice. Na druhém obrázku je vidět jak vypadala kaple na konci druhé světové války.

Tyto dva snímky jsou už z mnohem pozdější doby.

Prázdniny jsou jakýmsi předělem mezi starým a novým školním rokem. Některé z nich jsou ovšem významnější, právě takových bychom si teď chtěli trochu všimnout. Někdo před pár týdny ukončil povinnou školní docházku, jiný teprve za pár dní začne navštěvovat mateřskou školu nebo nastoupí do první třídy základní školy.

Nedávno se rozloučili se svými kamarády ve školce a poprvé usednou do lavic v první třídě Základní školy v Tovačově jako prvňáčci, HORÁKOVÁ Lucie, KLOBOUKOVÁ Vlastimila a WAISCHORN Matěj. Jejich starší, možná kamarádi, BJUKOVCOVÁ Vladimíra, MARTINEZ Jakub, NAVRATIL Zdeněk, STEJSKAL Zdeněk a STEJSKALOVÁ Blanka se již se základní školou rozloučili a někoho z nich čeká další škola, jiného učební poměr. Takovou školu nebo učební poměr už ukončili ještě starší žáci, učni nebo studenti: BUDOVÁ Jana, INDRÁK Jaroslav, INDRÁKOVÁ Dáša, LEHKÝ Marek, LUKÁŠOVÁ Pavla a NANIÁŠ Patrik.

Do další etapy Vášeho života Vám a také těm, z naší vesnice, kteří také chodí do školy a nebyla tu dnes o nich zmínka přejeme v jejich dalším životě mnoho úspěchů.

Za přispění Obecního úřadu, Svazu dobrovolných hasičů a AVZO, uspořádala základní organizace ČSŽ dne 29. června den dětí. Přesto, že ze začátku nebylo zrovna přesvědčivé počasí, nakonec se sešlo mnoho dětí a určitě se dá mluvit o zdařilé akci.

byla vyzdobena věnci, trikolorami, trojbarevnými korouhvemi, podobalo se to krásnému zelenému háji – jak pravili účastníci. Z Olomouce se dovezli hudebníci. Do okolních obcí a měst bylo rozdáno 500 pozvánek a tak to odpoledne na 1. máje roku 1862 hosté se sjíždějí a přicházejí ze všech stran, takže k třetí hodině odpolední se shromáždilo na 700 lidí. Vstupné bylo jen 30 krejcarů a přece se okolo 155 Zlatých vybralo. Po třetí hodině začala hudba s národními písněmi. Poté vystoupili: František Zapletal, Jan Kocíř, Josefa Štěpánková, Marián Klobouk, Mariana Krátkých a Simon Parák. Mezi deklamací vždy hrála hudba. Po skončení vystoupení jmenovaných hrála hudba k tanci. V hospodě ve škole a v kasárnách (poznámka: jednalo se o část panského dvora vedle radnice), tam všude se podávalo občerstvení, hrály se karty. „Tanečnice“ byla až do půlnoci přeplněná chytivými tanečnicí. Celá slavnost skončila až v ranních hodinách. Nejveselější společností byla z Přerova. Tak se celá slavnost velice vydařila, že občané na ni vzpomínali ještě mnoho let.

Celá kaple byla tehdy slavnostně ozdobena pentlemi a květinami. O deváté hodině bylo z Tovačova dovezeno kněžstvo a služebníci s panem doktorem Zapletalem, poté ve čtvrt na deset byla slavnost zahájena. Po vysvěcení opraveného oltáře, držel kazání páter Ferdinand Baar, ne v kapli, nýbrž na dědlině na místě k tomu připraveném, po ukončení kazání nastala slavná mše svatá, kterouto odsluhovali pan děkan František Přehnil a asistenti co přisluhovali byli páter Ferdinand a páter Králík z Tovačova, po ukončení mše svaté, zpívalo se slavné Te Deum Laudamus. Při mši svaté i při oltářních obřadech výborně účinkovala hudba i se zpěvem chorálním vedená panem doktorem Zapletalem, Josefem Štěpánkem, panem Slezákem, panem Pálkou, panem Trávníčkem a některými studujícími z Olomouce. A pak také oznamovalo hřmění a střelení z hmoždířů začátek slavnosti, kazání, jakož i každý díl mše svaté a Te Deum Laudamus.

Besedy se zúčastnili všichni občané klopotovští a také velké množství lidí z okolních dědin i z města Tovačova se na této slavnosti sešlo. Okolo půl dvanácté hodiny byla ukončena kulturní část slavnosti a odpoledne pak pokračovala „Beseda občanská a slavnosti národní“. Tato besedy se zúčastnili všichni klopotovští občané a také mnoho hostů se na ni shromáždilo.

Pro přípravu slavnosti zvolili sousedé přípravný výbor – sousedé: František Skopal, Ondřej Mězl, František Indrák, Simon Parák, František Žáček, Jakub Pospíšil, Jan Mězl, Josef Štěpánek, Tomáš Krátký, Matouš Klobouk, Tomáš Indrák, Josef Lamplot, Jan Kocíř, František Zapletal, František Gálíček st., František Gálíček ml., Jan Žáček, Matouš Dočkal, Jan Červinka a jako pořadatel páter Ferdinand Baar.

Jak je výše uvedeno, kříž stojící na rozcestí byl po založení hřbitova v roce 1949 přenesen na hřbitov. O úmyslu založit v Klopotovicích vlastní hřbitov jsem se dočetl v zápise obecního zastupitelstva v roce 1926. Do začátku druhé světové války k realizaci tohoto usnesení nedošlo. Pochopitelně v době válečné nebylo pro takovéto akce pochopení. Až tedy v roce 1949 bylo toto usnesení naplněno a od této doby skončilo dlouhé putování s nebožtíky až na hřbitov v Tovačově.

Obecní zastupitelstvo se na 16. zasedání dne 20. 7. 2001 mimo jiné zabývalo těmito body:

- Plánovaná oprava cest, položení nového asfaltového koberce na komunikacích „v Hliníku“ a „za humny“ se z důvodu neposkytnutí potřebných dotací přesouvá na příští rok. Žádost o dotaci na tuto akci v roce 2002 již byla podána.
- Obecní zastupitelstvo rozhodlo o pronájmu okýnek v kolumbáriu. Cena byla stanovena na částku 400,- Kč za 10 let.
- Ještě v letošním roce by měla být provedena oprava fasád budovy Obecního úřadu, místního sálu a pohostinství. Zrekonstruovány by měly být také příslušné chodníky.

Lékařská služba první pomoci

MuDr. Jan Znojil, Plumlovská 77, tel.: 25 630

MuDr. Oldřich Hepnar, Prostějov – Krasice, Západní 75, tel.: 314 245

Lékařská služba první pomoci – tel.: 363 555

Po – Čt - 16⁰⁰ - 07⁰⁰

Pá - 14⁰⁰ - 07⁰⁰

So, Ne, Sv - 07⁰⁰ - 07⁰⁰

Pro děti a dorost

So, Ne, Sv - 08⁰⁰ - 21⁰⁰

Blíží informace jsou na vývěsce před Obecním úřadem.

Tříšňová volání, která se volají zdarma.

Záchranná služba	Hasiči	Police
155	150	158

Kaplička

Původně silnice přes Klopotovice vedla jenom směrem od jihu, to je od Ivaně k Věrovánům, a do Biskupic jste se dostali pouze po polní cestě. Až v letech 1927 až 1928 byla místo ní vybudována silnice. To je jedna z věcí, která nasvědčuje tomu, že kdysi dávno mezi domy s popisnými čísly 1 a 28 stávala zvonice. Ta zřejmě po postavení tehdy nové kaple ztratila svůj význam a zanikla.

Se stavbou kaple v Klopotovicích bylo započato v roce 1807 a dokončena byla v roce 1809 na den svatého Josefa - 19. března. Stavbu kaple naši předkové uskutečnili zejména proto, že tehdy nebylo pro blátnivé cesty snadné navštěvovat kostel v Tovačově. Neexistovaly cesty jako dnes, nýbrž chodilo se po mezi a přes panské rybníky. Takže v zimě a na podzim jak pro pěší chůzi tak i pro povoz byly cesty neschůdné, jenom na koni se do kostela v Tovačově občané převáželi a mnoho se jich ani do kostela nedostalo.

Za pomoci neznámých dárců a ze společných peněz se kaple postavila. Jako mnoho jiných věcí, také stavbu kaple provázely spory o tom zda kapli vůbec postaví, dokonce hrozilo, že přes již založené základy nebude stavba dokončena. Někteří občané požadovali, aby zde byl postaven takzvaný filiální kostel, o což dokonce žádali i olomouckou konzistoř. Toto sousedům vyvracel i tovačovský farář, „ že když zde bude filiální kostel, bude muset obec kostelní roucha zaplatovat a v kapli, že toho netřeba “.

Mše svatá měla být v kapli sloužena - v úterý velikonoční a svatodušní, na svatého Josefa jakožto na den zasvěcený této kapli, pak Jana Nepomuckého patrona naší obce, v pondělí v hody a o Vánocích, na den svatého Jana Evangelisty, pak při zdavkách, úmrtích a jiných příležitostech se mše svatá odslouží.

V roce 1856 za časů Ondřeje Mězla pudmistra, Františka Gálíčka a Jana Skopala - radních, pokryla se věž, která před tím byla bídlíčná, plechem, pak se musela venku vylíčit a varhany od prostějovského varhaníka se musely opravit.

Pak také kříž svatý, dřívě dřevěný na rozcestí do Tovačova a Ivaně stával a při velikém povětrí vyvrácen byl, se kamenný od olomouckého kamenického mistra nechal zhotovit a postavit. Dnes tento kříž je umístěn na hřbitově a na jeho zadní straně čteme : " s nákladem obce Klopotovické Léta Páně 1855 ". V pondělí na císařský hody po mši svatě, kterou tu v kapli odsloužil velebný Pán děkan František Přehnil a kaplan Isidor, který kázání při té příležitosti měl, slavně posvěcen byl. Původně tento kříž stával při začátku polní cesty vedoucí z Klopotovic k Víklířím. Po této cestě bývali od nepaměti ochášení nebošáci z Klopotovic do Tovačova. Kříž byl postaven pro označení místa důstojného rozloučení se zesnulými. Ve fámím archivu v Tovačově nachází se latinsky psaná listina, kterou tehdejší farář František Přehnil žádá arcibiskupskou konzistoř v Olomouci o povolení tento kříž vysvětit. Vysvěcení kříže bylo provedeno 25. listopadu 1855.

Roku 1860 za časů Františka Zapletala přednosty, Šimona Paráka a Františka Žáčka radních, na žádost velebného Pána děkana, s přivolením obecního výboru, se zakoupil nový stříbrný kalich, protože ten starý již k odsloužení mše svatě se nehodil neb se kameny na něm uvolnily. Proto byl zakoupen nový v Olomouci za 110 Zlatých. Potom také nový kočár pro důstojného pána za 1610 Zlatých byl zhotoven, sedlářskou práci na tom kočáru dělal Ondřej Dočkal. Protože oltář v kapli byl ve špatném stavu, na žádost pátera Ferdinanda a na jeho radu se sbírka mezi občany uspořádala, aby za sebrané peníze se oltář mohl obnovit, na to se okolo 50 Zlatých vybralo. Zbývající peníze se zaplatily ze společné kasy. Práce na tom oltář dělal - stolařskou a zlatičkou práci v Kojetíně mistr Metůl a andělé ti jsou dovezeni ze Šternberka. Tak ty všechny práce oltářní na 140 Zlatých se cení. Oltář byl znovu vysvěcen 1. května 1859. Pak také se koupila nová alba pro panáčka a plachta na oltář ze iněného plátna, od Anastázie a Josefy Stěpánkových, které jak albu tak i plachtu oltářní zhotovily.

Kaple se musela také zalíčit a starý špatnou malbou malovaný strop se na žádost pana děkana z kaple odstranil a pak 1. května 1862 se oltář znovu zasvětil a k tomu také se padesátiletá jubilejní slavnost konala, která se roku 1859 jakožto za 50 let té kaple konati měla.

Léta Páně 1882 počestná obec Klopotovice koupila do naší kaple nový zvon, kdežto starý zvon již byl puklý, nevyhovoval povinnostem, tak se usneslo obecní zastupitelstvo by se koupil zvon nový za 130 Zlatých rakouské mince a s velikou slávou pro něj jelo se šesti koňmi na ověncém voze. Po příjezdu do Olomouce bylo rozhodnuto koupit také umíráček, aby se poznalo, že někdo v obci zemřel, největší zásluhy má pan Josef Indrák z čísla 19, který na tuto myšlenku první přišel a ostatní s ním souhlasili.

Zvony se potom uložily na stupeň k oltář a 15. května byly zavěšeny. Za starosty Martina Mězla, bylo to v roce 1883, opravoval se a překládal sv. Jan u kaple, kdežto občané na všech číslech bydlící zaznamenání jsou a uloženi ve skleně puřlitrové i se zlatkami, dvacítkami a desítkami i krejcarem.

V roce 1884 byla darována a kladena dlážka do naší kaple a také varhany. Bylo to z kostela sv. Jiří v Tovačově, to je ten kostel, co je na hřbitově. Darována byla velebným pánem Sicheři a to na přímělu velebného pána kaplana Jakuba Vělnera, který byl katechetou v naší škole.

Dne 14. srpna 1918 byl do kaple pořízen železný zvon, jako náhrada zvonů konfiskovaných pro válečné účely za 1. světové války.

V květnu 1945, za bojů odehrávajících se v naší obci byla kaple poškozena, jak je možno vidět na jednom z přiložených snímků. Pečť občanů naší obce pak byla opravena.

Jaký bude další osud naší kaple?

Ještě jednu událost související s kaplí bychom neměli zapomenout. Den 1. máje 1862 byl všem klopotovským občanům dnem radostným, neboť se konala tehdy jubilejní slavnost na počest 50-ti let trvání kaple, která se původně měla konat v roce 1859.

Pro konání slavnosti byla připravena plocha před „hospodou“. Byla zde připravena tzv. „tanečnice“, místo pro hudebníky, lavice pro hosty, celá plocha